

Santa Eugènia de Relat

Avinyó

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sta. Eugènia de Relat
Emplaçament: Sta. Eugènia de Relat

Coordenades:

Latitud: 41.88483
Longitud: 1.98034
UTM Est (X): 415402
UTM Nord (Y): 4637492

Classificació

Número de fitxa: 08012 - 143
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Barroc Contemporani Modern Neoclàssic
Segle: XVII
Any: 1680
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La torre va ser restaurada els anys 1979-80.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL: 574, DOGC (08-11-1989)
Número inventari: si, IPA
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic C/Sta. Maria, 1 08500 - Vic
Autoria de la fitxa: Marc Cucurella Pinilla
Data de registre de la fitxa: dv., 26/10/2007 - 02:00

Descripció

Església inicialment romànica construïda al segle XI de la qual només se'n conserva el campanar situat a l'angle sud-est de la nau actual. Es tracta d'una església d'una sola nau a la qual es varen obrir capelles laterals i una sagristia al sector de ponent. En aquest sector l'església té adossada una masia. La porta d'accés és al peu de l'església i és del segle XVII, construïda quan s'erigí la nova església amb nau barroca i es canvia totalment la orientació de l'edifici romànic. L'interior és totalment arrebossat i el presbiteri conserva un altar neoclàssic molt senzill (amb la data 1886). El campanar és una robusta torre quadrada que, fins la restauració de 1979 i 1980 tenia les obertures tapiades, que li conferia un aspecte de torre de defensa. Al primer pis i a cada cara (excepte la de ponent), s'obre un finestral d'arc de mig punt adovellat. Al segon pis les finestres, refetes en la restauració, s'obren als murs de llevant i ponent i són finestres germinades amb petites dovelles que fan l'arc de mig punt. Al cim del campanar hi ha tres pilars sobre els quals reposa l'embigat que aguanta la teulada a quatre vessants. En destaquen tres tombes situades davant de l'altar corresponents a Francesc Riera (1824), Jaume Soler (1725) i un capellà desconegut (anterior a 1725).

Història

L'església pertanyia originàriament al terme del castell d'Oristà i molt aviat adquirí la categoria de parròquia que s'ha conservat fins avui. El lloc fou propietat del monestir de Santa Maria de Ripoll car en el segle X o començaments del segle XI la família de Lluçà, propietària del lloc, la cedí al monestir esmentat juntament amb la veïna de Sant Marçal. Al segle XVIII, després d'un llarg plet entre l'abat de Ripoll i el bisbat de Vic, l'església de Relat passà a dependre definitivament de la seu vigatana. El 1680 es construï una nova nau barroca amb capelles laterals variant la orientació inicial, i el 1895 s'hi afegí la capella del Santíssim.

Bibliografia

- BOLÓS, Jordi - HURTADO; Víctor (2004). Atles del comtat de Manresa (798-993). Rafael Dalmau Editors, Barcelona.
- DALMAU i ARGEMIR, Delfí (2004). Campanars del Bages Parroquials de Terme. Centre Excursionista de la Comarca de Bages, Manresa, pàg. 52.
- Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. (08-11-1989), núm. 1216, Generalitat de Catalunya, Barcelona
- GAVÍN, Josep M (1979). Inventari d'Esglésies, vol. V (Bages), Artestudi Edicions, Barcelona, pàg. 31.
- GINESTA BATLLORI, Salvador (1987). La Comarca del Bages, col·lecció Cavall Bernat, núm. 14, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg. 54.
- ILLA CODINA, Josep (1987). "Avinyó" a FERRER ALÒS, Llorenç (coord). Història del Bages, vol. I, Parcir Ed., pàg. 134.
- SITJES i MOLINS, Xavier (1986). Esglésies Romàniques de Bages, Berguedà i Cardener. Ed. Sobrerroca, Manresa, pàg. 149.
- VILLEGAS, Francesc (1982). El Romànic del Bages. Estudi dels edificis religiosos, Ed. Sobrerroca.
- VV. AA. (1984). Catalunya Romànica, vol. XI (El Bages), Barcelona, Enciclopèdia Catalana, S.A., pàg. 111-113.

